

V Praze 9. února 1948.

Vážený pane sekretři šéte,

děkuji vám co nejvděčněji za Rudny o hradech
a hlavně za důvěru, kterou máte v moji práci i za
vás zděm, kterou tak ušinně projevujete. Doufám, že
váši důvěru nezklamnu a že se tím ta práce bude líbit.

Byla jsem teď hodně potudá a zase jsem hodně
nových věcí poznala. Jdu ne to teď taky ze sociologie,
což mě velice ušněch a mnoho věcí se hnu vysvětlit,
hlavně v začátcích. Vznik hradu a jeho různé typy
by se bez studia sociální struktury prostředí, z něhož
všel, vůbec nedal pláchnout vyložit. A tak jsem se
dalek ještě do studia dějin veřejného práva, feudalis-
mu, státovedy a pod. věcí. Doufala jsem se k tomu
skrze hradiště, ne vidiz toho není ušvaně nic, či-
ho by se mohl člověk zachytn, která se však dají

Rádně vyslechnit, paknuťe doopravdy se jde s pravou
vzděnou stranou.

Vzpomínám na Vás často a velice vděčně, zvláště,
když se stále znovu vracím k Villot-le-Ducovi; Které-
ho jsem se po návratu z Francie naučila tepme ocuňo-
vat. Ten jeho "Dictionnaire" je u nás moc dobrý a domně-
l Francouzi se ne nic lepšího nemohli. Kromě Kořinských
článků pro anglické a americké knihy od té doby
jště nic nového nevydali; máme tam se tam po
něčem předtí.

Ještě jednou Vám, pane sekretěře, upřímně
děkují a prosím, abyste se mně ani o Indonciu
nezapomněl.

Váš

Ormeillon!